

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

26 In morbis contagiosis salubritates prouidere, & ægros libenter inuisere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](#)

Henricus eo nomine VIII. Anglie Rex, ex quo Ecclesia recessit, in multa mala præcipitauit. Eo numero argenteam pecuniam deprauauit: quæ vndeclimā æris partem admixtam habet, & sensim redacta est, ut sextam argentii monetae partem retineret. Veterem pecuniam à Provincialibus corrasit, noua & prava pari numeris & pondere mutatam. Siluit populus tantisper, omnis lauitiam veritus, cui lufus esset ciuium anguis. Eo tamen extincto, ab Eduardo filio est imperatum, ut valor eius moneta ad semissimam excederet. Isabella etiam rerum potita, Eduardus soror, semissim iterum reliqui valoris detraxit. Si factum, ut qui quadringentos aureos in ea pecunia obtinebat, dodrante detracto, ad centum exigeretur. Neque in eo restitit malum: pecunia corporis antiquata est, nullo, qui damnum resueret; infame latrocinium. Sic Sanderus lib. I. t. Schismate Anglicano.

Rarò certè legitima pecunia est mutanda: quia esse rerum committandarum mensuram, eamque permanentem iustitia fecit. Arist. I. Pol. lib. 6. Cum Princeps adulterat pecuniam, sequitur mercium & annonæ caritas.

SIGNVM XXVI.

IN MORBIS CONTAGIOSIS SALVITATES prouidere, & agros benignè inuisere.

Mos erat Alfonso Aragonio Siculorum Regi, quocunque in loco Eucharistiam ferri perspexisse.

Tt 3

spexisse.

spexisset, relicto equo, quo ferebatur, pedibus ei
prosequi in locū, quō perferebatur. Dū hoc per-
git, contigit semel in vetula domū ipsum ingredi
sanguinis fluxu laborantis. Cūm autē certior fu-
ctus esset, eiusmodi morbo plurimum laſpidum
cōferre, misit statim qui vnum, quē habebit, pre-
ferret, ipſeq; mulieris manui eum inseruit, bim
autem liberata anus, cūm post aliquot tempora
Alphonsum venisset, gratias pro accepto benefi-
cio aētura, excusauit ſe, quōd laſpide non reuile-
ſet, ne ei daretur vitio, quia ſinistro caſu cum
miferat. Cūm autem qui adſtabant granitico
increpaffenſt, ſubridens Alphonſus: Mater, inquit,
mea, hi, qui valetudinis ſua nullam rationē habent,
mirantur, ſi tu, ut valere poſſis, laſpidem retinabis.
Fulg. lib. 5. cap. 1. Vide Signum 31. Idem cūm nūc
grauerter vulneratum vidiffet, ſuo ſudario rufum
eius obligauit. Panorm. lib. 3. de Alphonſ.

SIGNVM XXVII.

MORIBVS BONIS ET AM-
bilibus ornatum eſſe.

MAgistratus boni eſt, non negligere mori-
civilitatē & decorum, in veltitu, ſerme-
ne, victu, alijs. Sicut autē hyemi necessaria polli-
parari per aētatem, ita boni mores in ipſa vole-
tute ſunt comparandi, & ita querendum vici-
cum ad ſenectutem. (Plut. de educ. lib.)

Ratio 1. Quemadmodum oculi vitio aliquo la-
borantes, perperam cernunt: ita anima mala uia-
lē res gerit. (Plato 1. de Rep.)

2. Et cūm mores doctrine non respondent,